

Farní časopis

Farnosti Všechnovice, Horní Újezd a Paršovice

5. února 2023 č. 2/23 ročník XVII.

Tajemství svatých: zapomenutá síla a moc postu

Existuje silná duchovní disciplína, kterou v Písmě svatém doporučuje Pán Ježíš Kristus a kterou praktikovali všichni svatí, ale na kterou se v dnešní době poněkud zapomíná – je to půst.

Půst, jinými slovy úmyslné zdržování se pokrmu po nějakou dobu, vyznívá silně proti současnému životnímu stylu. Proč bychom se v kultuře, v níž je tělesný požitek největším dobrem, měli zříkat něčeho tak dobrého, uspokojivějšího a nevyhnutelného, jako je jídlo? Protože právě fakt, že jídlo tak velice potřebujeme a ceníme, je důvodem, proč má půst takovou sílu a moc. Dočasně zřeknutí se něčeho, co nezbytně potřebujeme pro život, nám totiž umožňuje zaměřit se více na duchovní věci, které jsou pro náš život ještě důležitější. Sám Kristus praví v Písmu: „Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.“ (Mt 4,4)

Zde je deset citátů svatých o důležitosti této duchovní praxe (volný překlad):

„Půst očisťuje duši, pozdvihuje mysl, podřizuje člověka duchu, vrací srdci lítost a pokoru, rozptyluje mračna žádostivosti, hasí oheň nezřízených vášní a zapaluje pravé světlo ctnosti a zdrženlivosti. Půst ti umožňuje znovu vejít do sebe.“ (sv. Augustin)

„Půst je duší modlitby, milosrdenství je zdrojem životní síly postu. Když se modlíš, tak se postiš; když se postiš, prokazuješ milosrdenství; chceš-li, aby tvoje prosba byla vyslyšena, naslouchej prosbám druhých. Budeš-li naslouchat druhým, také tobě bude naslouchat Bůh.“ (sv. Petr Chryzolog)

„Bůh ukřívá vítěznou cenu – věčnou slávu, po níž vždy tak toužíme, do našich umrtvování a do vítězství člověka nad sebou samým.“ (sv. Jana Františka de Chantal)

„Když se člověk začne postit, ihned ve své mysli začne toužit po rozhovoru s Bohem.“ (sv. Izák Syrský)

„Duchovní boj nemůžete začít bez toho, abyste předtím neovládli a nezkontrolovali svůj apetit.“ (sv. Řehoř Veliký)

„Půst je oporou naší duše: dává nám křídla, abychom vystoupili do výšin a radovali se z vrcholné kontemplace! ... Bůh nám jako shovívavý Otec nabízí půst jako lék.“ (sv. Jan Zlatoústý)

„Kromě známého účinku postu, jako je pozdvižení mysli, podřizení se těla duchu, upevnění ctností a získání nebeské odměny, kontroluje půst také naši nenasytnost a chamtivost, drží na uzdě naše smyslové choutky a celé tělo podřizuje zákonu Ducha. Pokud z tohoto dokážeme aspoň trochu, i náš protivník zůstane před námi v hrůze, protože on se děsí každého, o kom ví, že se posti.“ (sv. František Saleský)

„Bez umrtvování vášní si nedokážeme ochránit svoji nevinnost, protože Adam zhřešil právě svojí slabostí a touhou po požitku.“ (sv. Kateřina Sienská)

„Pokání bez postu je neúčinné a marné; Boha uspokojíme naším postem.“ (sv. Basil)

Veliký)

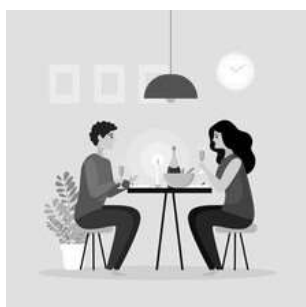
„Ten, kdo uspokojuje naši chuť, je připraven uspokojit i ostatní naše smysly. Když ztratíme ducha soustředěnosti, lehce se dopustíme chyb urážlivými slovy a nevhodnými gesty. Největším zlem nestřídmosti je však to, že vystavujeme naši mírnost a zdrženlivost velkému nebezpečí.“ (sv. Alfons de Liguori)

Převzato z časopisu Světlo číslo 8/2022

O pár dní vpřed

Listujeme v kalendáři:

- 11. 2. - so - Panna Maria Lurdská
- 22. 2. - st - Popeleční středa

Srdečně zveme manželské páry všech věkových kategorií na přednášku manželů Petra a Hany Školoudových:

Kroky k sobě navzájem aneb jak žít manželství,

která se bude konat v neděli 12. 2. od 16ti hodin v kulturním domě ve Vsechovicích. Těšit se můžete na společný čas u stolu jen pro vás dva, občerstvení a povzbuzení pro váš manželský život.

Hlídaní dětí bude zajištěno. Nahlaste, prosím, svoji účast i počet dětí k hlídání (nejlépe do 5.2.) osobně nebo telefonicky Jirkovi nebo Helence Koukalovým (tel: 776500525, 777831862)

Adopce na dálku – Indie

Milí přispívatelé, přišly dopisy našich adoptivních dětí z Indie – sedmileté Renity a dvanáctiletého Hannumanta.

Začátkem března budu posílat příspěvky na jejich vzdělávání – výše příspěvku na jeden školní rok je 6 500 Kč na jedno dítě. Kdo chcete ještě přispět, můžete tak učinit do konce února.

Eliška Cíhová st.

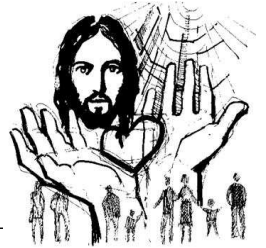
FARNÍ KAVÁRNA

Milí farníci, přijměte pozvání do farní kavárny v neděli 12. 2. po mši svaté na faře ve Vsechovicích. Přijďte posedět, vypít kávu, prohodit řeč.

Podvečer chval

V neděli 26. 2. v 17 hodin v kostele Nejsvětější Trojice ve
Všechovicích

„Budu se radovat, jásosem tě oslavovat, tvému jménu, Nejvyšší, pět
žalmy.“ Žalm 9,3

O nehodném svatém přijímání

kázání sv. Jana Maria Vianneye

Duše, která hřeší, zemře. Jestliže každý hřích připravuje duši o život, odděluje ji od Boha a uvrhuje do strašného neštěstí, co teprve potom hřích svatokrádeže? Můžeme si představit žalostný stav člověka, který se dopustil hříchu svatokrádeže? To je to strašné zpusťování na svatém místě, o kterém mluví prorok Daniel – zpusťování, o kterém se zmiňuje také Spasitel světa! Jak strašná je to bolest pro milosrdného Boha, když bezbožní lidé zneuctívají jeho Nejsvětější Tělo a Krev!

Už sv. Pavel hrozil svatokrádežníkům strašnými Božími soudy. Jak velká je to bolest pro Srdce Ježíšovo – Srdce, které nás milovalo až k smrti na kříži – když vidí, že se mu činí tak těžké urážky! A jak těžký a tvrdý trest čeká křesťana, který se dopustí takové hanebnosti! Kdyby Bůh dnes v tomto kostele odhalil srdce všech, kteří tu jsou, ukázalo by se, že do mnoha srdcí je vrytý rozsudek zatracení, zaviněný nehodným svatým přijímáním.

Mnoho lidí přistupuje ke stolu Páně po špatné zpovědi, protože buď zatajili svoje hříchy, nebo neměli nejmenší lítost a předsevzetí napravit se. Jiní přistupují ke svatému přijímání ve hněvu a oddání hříchům a tím způsobem znevažují Tělo a Krev Krista. Zamyslete se nad sebou, zda jste se náhodou někdy nedopustili svatokrádeže!

Kdybych byl schopen vytáhnout z pekelných plamenů zrádce Jidáše a ukázat vám, jak strašně tam ječí a trpí, protože nehodně přijal Tělo a Krev Páně, možná byste se trochu lekli. A co bude s hříšníky, kteří se skoro celý život dopouštějí takovýchto svatokrádeží? Opravdu, bratři moji – svatokrádež je nejtěžším prohřeškem, protože je útokem proti samému Bohu; svolává na člověka ohromná neštěstí.

Kdybych mluvil k pohanům nebo heretikům, vysvětlil bych jim nejdříve skutečnou přítomnost Ježíše Krista v Nejsvětější svátosti, ale zde o této pravdě nikdo z vás nepochybuje. Pro upevnění vaší víry vám připomenu jeden příklad. Jeden kněz sloužil kdysi mši svatou a pochyboval přitom, zda je Pán Ježíš skutečně přítomen ve svaté Hostii, a hle: po pozdvihování a proměnění se Hostie zbarvila krví. Tímto zázrakem chtěl Pán Ježíš upevnit víru křesťanů a překonat pochybnosti svého sluhy. Hostie tehdy ze sebe vylila tolik krve, že se jí zbarvil korporál, ubrus i oltář. Doneslo se to až k papeži a ten nařídil uchovávat tento korporál v kostele a každý rok ho uctivě nést v procesí Božího těla. Neznám vhodnější způsob vysvětlit vám, jak velkým hříchem je svatokrádež svatého přijímání. Jenom jednou podstoupil Spasitel světa na zemi smrt, ale zvrácení lidé nehodným svatým přijímáním nyní znovu opakují jeho muka. Svátí otcové přirovnávají nehodné svaté přijímání ke zradě Jidáše a k posměchu, jaký Pán prožíval od židovských mučitelů a od nehodných římských vojáků. Když se ke stolu Páně přibližuje svatokrádežník, jako by k němu Spasitel mluvil jako kdysi k Jidášovi: „Proč přicházíš, příteli? Znamením pokoje, polibkem, zrazuješ Syna člověka? Zastav se, synu, smiluj se

nade mnou.“ Ale toto varování nepomáhá, tak jako se neobjevují výčitky svědomí. Zpronevěrci přes to všechno mají drzost dopouštět se tohoto strašného činu. Již jdou – chtějí vzít život svému Bohu a Spasiteli. Může být větší zločin, může být větší zpustošení na svatém místě? Ani peklo by nemohlo prokázat Bohu větší pohrdání.

Jeden pohanský císař umístil na Kalvárii, na Kristově hrobě, soušku bůžka a tímto způsobem zneuctil toto svaté místo. Ale zlý křesťan postupuje hůř. Prikazuje Kristu přebývat mezi neřestmi, což jsou pro něj pravá muka. Je těžké to pochopit a netrást se rozhořčením, je těžké se tím netrápit. Menším bolem je pro Spasitele zlo spáchané židy či pohany, než nehodné přijímání Nejsvětějších svátostí nedbalými křesťany. Jednou se Pán Ježíš obrátil na Židy a řekl jim: „Proč mě pronásledujete? Proto, že jsem navrátil zrak slepým, uzdravil nemocné, vzkřísil mrtvé a léčil různé choroby?“ Tak se nyní Pán, plný bolu, obrací ústy proroka na nás: „Není to nepřítel, kdo mě tupí, to bych přece snesl; nade mne se nevypíná ten, který mě nenávidí, před ním bych se ukryl, jsi to však ty, člověk jako já, můj druh a přítel!“ (srov. Ž 55,13-14) Kdyby ho takové ponížení potkalo ze strany nepřátel, bylo by pro něj méně bolestné, ale tady jsou ti, které on miluje nejvíce, a oni ho zarputile pronásledují! Nenávidí ho ti, které přijal do své církve a kterým nabídl bohatství svých drahocenných darů! Ó temná nevděčnosti! Kdo bude schopen tě pochopit a porozumět ti? Je vám málo, že Spasitel za vás trpěl krvavé bičování, že jeho tělo bylo rozerváno na kousky, že pro vás nesl těžký kříž? Jako by říkal: „Vy nechcete uznat mou lásku. Stále znovu mě ochotně pronásledujete, a kdyby to bylo možné, ještě jednou byste mě ukřižovali.“

Kdo by ještě měl po tolika bolestných výčitkách odvahu jít ke stolu Páně, maje srdce pošpiněné hříchy? Kdo by chtěl ještě jíst a pít svůj rozsudek zavržení? Koho by napadlo, že svatokrádežníci budou ještě Kristu připravovat novou Kalvárii! V srdci plném hříchů Spasitel nepůsobí – je tam bez pohybu, vnáší tam duchovní smrt, která je pro něj v jistém slova smyslu bolestnější než smrt na kříži. Lidé ho ukrutně pronásledovali nejen v čase jeho pozemské pouti – ti, kteří nehodně přistupují ke svatému přijímání ho dokonce pronásledují ve svém příbytku. Smrt Krista na Golgotě byla opravdu strašná a bolestná. A z toho důvodu se smutkem zatřásla nejen celá příroda, ale připojilo se k ní i nerozumné stvoření a sdílelo s ním jeho bol. Ve svatokrádežném přijímání však znevážený Spasitel spoluúčast nikde nenachází. Podlý ničema křižuje Spasitele světa a kolem se rozprostírá hluboké mlčení, v němž není možno pozorovat žádný soucit. Slunce se nezatmívá, země se nechvěje v základech, oltáře se neboří. Není v takovéto situaci pravdivější volání Krista na Kalvárii: „Otče, proč jsi mě opustil?“ Proč mě necháváš, abych byl pastvou svých úhlavních nepřátel? Proč musím umírat den po dni?

Jak může křesťan přicházet ke stolu Páně s těžkým hříchem?! Peklo nevymyslí nikdy nic horšího než svatokrádež, protože ona je nejbolestnějším zásahem do Božího Srdce.

A kteří lidé se dopouštějí tohoto strašného hříchu?

Nejprve jsou to ti, kteří se zpovídají lhotejně, bez nejmenšího žalu, jako by vyprávěli nějakou historku. Potom ti, kteří se po zpovědi vůbec nenapraví a klidně se vrací ke stejným hříchům, anebo ti, kteří hříchy ze strachu či studu ukrývají. Ptám se: „Proč jdete ke stolu Páně v takovém stavu?“ - „Chceme, „ odpovídají, „dodržet církevní příkázání o zpovědi a velikonočním svatém přijímání.“ - Ale milovaní! Na jakém místě – kde?! - se nachází Kristus, vždyť vaše oči jsou zavaleny hnusotou, cizoložnými pohledy, vaše ruce hanebnými dotyky, vaše ústa a jazyk nestydatými polibky, vždyť vaše srdce je

černé a hnusné, podobné ohořelému dřevu, které několik týdnů leželo na ohništi. Chceš jít ke svatému přijímání, příteli? Běž, ubožáku! Zachovej se jako Jidáš, který prodal božského Mistra a upadl v zoufalství. Běž, ničemo! Prodej Krista satanovi, poukryvej své hříchy při zpovědi! Zbuduj kříž ve svém srdci, máš v rukou svou oběť, dokonči ten zločin, utlum výčitky svědomí, přístup ke stolu Páně a otevři svá ústa, aby přijala andělský chléb! Ale nezapomeň: těžký trest Boží na tebe dolehne. Když svatý Cyprián podával svaté přijímání jedné ženě, která měla srdce pošpiněné hříchy, seslal Bůh z nebe blesk, který ji na místě zabil. Svatý Pavel říká, že židé by Ježíše neukřižovali, kdyby ho znali (srov. 1 Kor 2,8). A ty, příteli, víš, koho přijímáš, protože kněz ti před podáváním svatého přijímání říká: „Hle, Beránek Boží, ten, který snímá hříchy světa. On – Svatý a Čistý!“ Jestliže se tedy cítíš ve hříchu, nepřistupuj, protože by tě Bůh mohl ztrestat blesky svého hněvu a tvou duši uvrhnout do pekla!

*Z knihy Tak kázal Vianney. Deset kázání svatého faráře arského.
Uveřejněno v časopisu Světlo 30/2022*

REKOLEKCE

otce Dominika Chmielewského SDB

15. předmanželský sex, výběr životního partnera, jednota s Bohem

V evangelium slyšíme tvrdá slova, která se týkají falešného náboženství a toho, co v našem srdci není pravdivé. Kafarnaum bylo rodné město svatého Petra. Pán Ježíš v Kafarnaum hodně učil a stalo se tam mnoho zázraků. Kafarnaum je rodné město prvního papeže a nám se může zdát, že když má Kafarnaum takové pozadí, tak že bude speciálně vybrané. Ukazuje se ale právě naopak, že Kafarnaum spadne na samé dno zatracení, protože mu chybí skutečné obrácení.

Musíme vědět, že tehdejší obyvatelé Izraele byli velice zbožní lidé. Byli to lidé, kteří dodržovali boží zákon, modlili se pětkrát denně, recitovali Žalmy...

Je ale opravdu velmi důležité, abychom neustále zkoumali své srdce, zda se opravdu obracíme k Pánu Bohu. Zda žijeme podle prvního nejdůležitějšího božího přikázání, zda žijeme skutečnou láskou k Pánu Bohu a člověku. Jestli jen neplníme náboženské povinnosti. Ale zda opravdu milujeme láskou, která je z kříže.

Všichni jsme stvořeni na boží obraz, jako muž a žena. Abychom v plnosti pochopili Pána Boha, musíme jít společně - muž a žena spolu. Ale i když Pán Bůh nemá svoje pohlaví, tak každý z nás je stvořený s takovými vlastnostmi jako muž nebo jako žena. A tak v manželství se žena musí dívat s úctou na duchovní vztah manžela k Pánu Bohu (pokud vůbec takový vztah u tvého manžela existuje ☺), a stejně tak manžel se musí dívat s úctou na to, jak jeho žena pěstuje vztah k Pánu Bohu.

My muži jsme přirozeně emocionální a vyjadřujeme své emoce navenek. Velmi se divíme, když někdo říká, že muži jsou emocionální, ale jdi na fotbalový zápas na stadion a zjistíš, jak jsou muži emocionální. Prožívání těchto emocí je pro nás těžké, ne jejich prožívání v srdci, ale v projevování emocí navenek. Ale když ženy projevují ty emoce navenek je pro ně lehčí tyto emoce postupně kultivovat. Naopak muži kryjí své emoce uvnitř a mají velký rozpor mezi svými emocemi navenek a vevnitř a velmi často nedokážou navenek vyjádřit to, co prožívají uvnitř. Jsou velmi vzdáleni vůči tomu, co prožívají uvnitř ve svém srdci. Možná nevíte, ale tři čtvrtiny sebevražd spáchají muži,

protože si nedokážou poradit se svými ubítkými nevyjádřenými emocemi.

Hovoříme o tom, že muž, který neprojevuje svoje emoce navenek, tak má velký problém ve vztahu k Pánu Bohu. A tak stejně žena, která je velmi emocionální, tak bude mít velký problém ve vztahu k Pánu Bohu, protože nebude mít ten odstup od svých pocitů.

Když se podíváme na to, jak Bůh vede člověka, tak ho často vede v celistvosti - jako muže a ženu. A bylo by nejlepší, když muž a žena, snoubenec a snoubenka, kdyby prožívali společně hloubku boží lásky. Když se podívají jak ten druhý prožívá vztah s Pánem Bohem a učili se od sebe navzájem.

Na celém světě vznikají řehole činné a kontemplativní, ve kterých jsou muži a ženy spolu - řeholní bratři a ženy žijí společně. Bydlí v oddělených domech, ale společně se modlí, společně prožívají celý den, aby se naučili, jak mohou obohatit duchovní život druhým lidem.

Manželská modlitba je neskutečně důležitá. Manželé, kteří se společně modlí, spolu vydrží všechno. Neznamená to, že nebudou mít manželskou krizi, ale díky společné modlitbě tu krizi přežijí. Pracuji už 25 let s manžely a nikdy jsem neviděl, že by se manželství, ve kterém se spolu manželé každý den modlí, rozpadlo. Naopak všechny manželské páry, které znám a rozvedly se, tak se společně každý den nemodlili. Dnes nemáme pochybnosti o tom, že jednou z nejdůležitějších podmínek, abychom si vybrali dobrého manžela/manželku, je schopnost společné modlitby každý den.

Pokud se ještě jako snoubenci před svatbou spolu nemodlíte, tak do manželství nevstupujte. Nevěřte slibu, nevstupujte do manželství, protože satan vás rozbije. To mě vždy znervózňovalo a šokovalo, jak lidé hloupě dělají nejdůležitější životní rozhodnutí. Jak se satan směje křesťanským ženám, které si naivně myslí, že když se vdají, tak obrátí svého manžela. Tvůj partner se s tebou nechce denně modlit, nechce s tebou poznávat Boha, ale právě naopak se distancuje od tvé víry, půjde možná čas od času na mši svatou, ale dělá to kvůli tobě, aby ti udělal radost a ne kvůli Pánu Bohu. Dělá všechno, aby tě svedl do těžkého hříchu, do sexu, do společného bydlení a ty si ve své naivitě myslíš, že Pán Bůh ti ho dal jako manžela. Opravdu. Omlouvám se, že to takto řeknu, ale jste ve svých pocitech velmi naivní.

Všechny manželské páry, které se rozpadly a přicházely ke mně a ptali se, proč Bůh dovolil to manželství, proč mě Pán Bůh nevaroval, proč mě nevystříhal, že ten muž není pro mě. Ale když začínáme analyzovat celý ten čas s odstupem a bez emocí, tak se ukazuje, že Bůh jim dával mnoho znamení, že ten muž není pro ně, ale ten strach před tím, že bude sama, že k sobě nikoho nenajde, tak to vede k tomu, že děláme hloupé rozhodnutí.

Nedávno jsem si povídal se ženou, která se nechala chytit do takové situace. Velmi pěkná žena, muž se do ní zamiloval, ona byla velmi nábožná, každý den chodila do kostela, a on s ní začal chodit do kostela, ale jen proto, aby si ji získal. Chodil s ní na duchovní cvičení a ona úplně ztratila pojem o realitě, jako kdyby se nebyla schopná podívat bez emocí na tohoto muže. Stalo se to ve chvíli, když šli poprvé do postele. Právě tehdy, když se jde do postele, je to těžký hřích a satan začíná zaslepovat a neuvědomujeme si to, kým je ta druhá osoba. A spojí emocionálně, duchovně dva lidi, ale to nejsou pouta boží ale svazky ďábelské. Často si to lidé omluví a říkají: Pán Bůh je milosrdný a my se přece milujeme, ale ve skutečnost je to tak, že Pán Bůh je milosrdný,

ale jen tehdy když lituješ a nechceš už víc hřešit.

A ta žena se začala čím dál více oddělovat od božího světla, protože ten muž s ní začal sexuálně žít. A dále se zpovídali, chodili do kostela, chodili na duchovní cvičení, ale jako kdyby jí Pán Bůh odňal to světlo rozlišování, protože velmi často měli spolu sex, až přišel den svatby a když stáli na prahu kostela, ona v pěkných bílých šatech a on v pěkném obleku, on se k ní naklonil a řekl jí slova: nějaký vulgarismus a „v kostele jsem naposled!“ Ona byla v tak velkém šoku, že nevěděla, jak řekne manželský slib.

Když jsme potom analyzovali tu situaci před svatbou, tak vyšlo najevo, že Pán Bůh jí velmi často dával znamení a posílal jí varování, že ten muž není pro ni. Bůh jí posílal lidi, kteří ji varovali, aby s ním nevstupovala do manželství, ale ona ho milovala a samozřejmě brala tato varování na lehkou váhu.

Vidím tu velmi mnoho mladých lidí, kteří by se mohli podělit se zkušenostmi z mnohaletého manželství, ale vidím tu i mladé lidi, kteří teprve v budoucnu manželství uzavřou. Pamatujte na to, že Pán Bůh vás nenechá samotné, když budete dělat důležitá životní rozhodnutí. On vám bude ukazovat, zda ten muž nebo žena je pro vás nebo ne. Ale kdy budeš schopen/schopná vidět ta znamení? Ta znamení uvidíš tehdy, když bude pro tebe v životě nejdůležitější Bůh a ne ten muž nebo žena.

Dokončení příště

Překlad slovenského překladu Anička Šlosarová

Katechismus

ŽIVOT V KRISTU

Desatero Božích přikázání

Kletby, do nichž je vloženo Boží jméno bez úmyslu rouhat se, jsou nedostatkem úcty k Pánu. Druhé přikázání zakazuje také užívání Božího jména k *magickým praktikám*.

Boží jméno je veliké tam, kde se vyslovuje s úctou, jaká přísluší jeho velikosti a jeho velebnosti. Boží jméno je svaté tam, kde se pronáší s úctou a s obavou neurazit Boha.

II. Boží jméno, zneužitě ke lži

Druhé přikázání zakazuje *křivou přísahu*. Přisahat znamená brát Boha za svědka toho, co se tvrdí. To znamená dovolávat se božské pravdivosti jako záruky vlastní pravdivosti. Přísaha se závazně odvolává na jméno Páně. Odmítnout křivou přísahu je povinností vůči Bohu. Bůh jako stvořitel a Pán je normou každé pravdy. Lidské slovo je ve shodě nebo v rozporu s Bohem, který je Pravda sama. Když je přísaha pravdivá a oprávněná, staví do pravého světla vztah lidského slova k Boží pravdě. Křivá přísaha volá Boha za svědka nějaké lži.

Kdo udělá nějaký slib pod přísahou s úmyslem nedodržet ho, nebo se nedrží toho, co slíbil pod přísahou, je *křivopřísežníkem*. Křivá přísaha je velkým nedostatkem úcty k Pánu každého slova. Zavazovat se přísahou k provedení nějaké špatné věci je proti svatosti Božího jména.

Ježíš vyložil druhé přikázání v horském kázání. „Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: 'Nebudeš přísahat křivě, ale splníš Pánu své přísahy.' Ale já vám říkám: Vůbec nepřisáhejte ... Ale vaše řeč, ať je ano, ano, ne, ne. Co je nadto, je ze Zlého“ (Mt 5,33 –

34.37). Ježíš učí, že každá přísaha v sobě obsahuje vztah k Bohu a že Boží přítomnosti a jeho pravdě musí být vzdávána čest v každém slově.

Z učení svatého Pavla církevní tradice pochopila, že Ježíš není proti přísaze, je-li skládána ze závažného a spravedlivého důvodu (např. před soudem). Příklad, to jest vzývání Božího jména na svědectví pravdy, může být učiněna pouze pravdivě, uváženě a spravedlivě.

Svatost Božího jména vyžaduje nedovolávat se jej kvůli malichernostem a vyžaduje, aby se přísaha neskládala za takových okolností, kdy by to mohlo být vysvětlováno jako schvalování moci, která přísahu neprávem požaduje. Je-li přísaha vyžadována občanskými úřady neprávem, může být odmítnuta. Musí být odmítnuta, když je vyžadována k něčemu, co odporuje lidské důstojnosti nebo společenství církve.

II. Křesťanské jméno

Svatost křtu je udělována „ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.“ Při křtu jméno Pána posvěcuje člověka a křesťan dostává v církvi vlastní jméno. Může to být jméno nějakého světce, to je nějakého učedníka, který žil s příkladnou věrností ke svému Pánu. Patronát světce poskytuje vzor lásky a zajišťuje jeho přímluvu. „Křestní jméno“ může také vyjadřovat nějaké křesťanské tajemství nebo křesťanskou ctnost.

Křesťan začíná svůj den, své modlitby a své práce znamením kříže ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.“ Pokřtěný člověk zasvěcuje den oslavě Boha a prosí Spasitele o milost, která mu pomáhá jednat v Duchu svatém jako dítě Otce. Znamení kříže nás posiluje v pokušeních a v těžkostech.

Bůh volá každého jménem. Jméno každého člověka je posvátné. Jméno je obraz osoby. Vyžaduje úctu jako znamení důstojnosti toho, kdo je nosí.

Toto přijaté jméno je jméno pro věčnost. V nebeském království zazáří v plném světle tajemný a jedinečný charakter každé osoby poznamenané Božím jménem. Tomu, „kdo zvítězí ... dám bílý kamínek, na tom kamínku bude vyryto nové jméno, které nezná nikdo než ten, kdo ho dostane“ (Zj 2,17). „Měl jsem vidění, a hle – na hoře Sión stál Beránek a s ním bylo sto čtyřiačtyřicet tisíc těch, kdo mají na čele napsáno jeho jméno a jméno jeho Otce“ (Zj 14,1).

(Výtažky z KKC 2149 – 2167)

Poselství Panny Marie z Medžugorje

z 25. ledna 2023

„Drahé děti! Modlete se se mnou za mír, protože satan si přeje válku a nenávisť v srdcích i národech. Proto se modlete a obětujte své dny půstem a pokáním, aby vám Bůh dal mír. Budoucnost je na rozcestí, protože moderní člověk si nepřeje Boha. Proto jde lidstvo k propasti. Vy jste, dítě, moje naděje. Modlete se se mnou, aby se uskutečnilo to, co jsem začala ve Fatimě i tady. Modlete se a svědčte o míru ve svém okolí a buďte lidmi míru. Děkuji vám, že jste přijali moji výzvu. “

Uzávěrka dalšího čísla je 20. února – pište, ať máme co psát

Farní časopis farnosti Všechnovice, Horní Újezd a Paršovice

Ročník: XVII., Číslo 2/23, vydáno 5. února 2023, vychází 11x ročně

Redakce: Anna Šlosarová, Anna Cíchová, tisk: Anna Šatánková, Denisa Šatánková,
pod záštitou P. Vratislava Kozuba, email: Farnicasopis@centrum.cz, www.farnost.net
Kontakt na kněze: P. Vratislav Kozub, mobil: 731626508, e-mail: vkozub@seznam.cz